

A Pécsi Ítéltábla Péccsett, a 2017. évi június hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **ítéletet:**

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.297/2016/15. számú ítéletének a bűnjelekre vonatkozó rendelkezését akként változtatja meg, hogy a Kaposvári Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj-I.296/2016. szám alatt kezelt, a 3. és 9. sorszám alatt nyilvántartott vérgyanús anyagmaradványok lefoglalását megszünteti és megsemmisítésüket rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2016. évi október hó 20. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt továbbmenően beszámítja.

### **Indokolás**

A Kaposvári Törvényszék a 2016. évi október hó 20. napján kelt 15.B.297/2016/15. számú ítéletében vádlottat 2 rb. testi sértés büntette miatt – halmazati büntetésül – 4 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés tartamába a 2016. évi február hó 28. napjától a 2016. évi október hó 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása érdekében, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta, és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlott büntetését súlyosítsa.

A perbeszédében a védő a jogorvoslati kérelmének megfelelő tartalommal szólalt fel.

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket nem találta megalapozottnak.

A kölcsönösen bejelentett jogorvoslati kérelmek folytán eljárva a fellebbviteli bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, annak kiegészítése mindössze annyiban vált szükségessé, hogy a másodfokú bíróság a tényállás részének tekinti az indokolás 5. oldalának 1. bekezdésében szereplő azon megállapítást, hogy „orvosi ellátás hiányában vagy késedelmes orvosi ellátás esetén a mellkasi sérülés révén akár a sértettek halála is bekövetkezhetett volna”.

Az ekként kiegészített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, a fellelhető bizonyítékokat beszerezte és értékelte, valamint indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az ügy bizonyítékok értékelését meghatározó sajátossága volt, hogy a vádlottaz eljárás teljes tartama alatt bűnösségének elismerésére is kiterjedő beismerő vallomást tett, mely vallomását a tanúk vallomásai és az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai is mindenben alátámasztották. E bizonyítékok alapján a törvényszék pontosan meghatározhatta a sértettek által elszenvedett sérülések keletkezési mechanizmusát, melyek tekintetében az eljárás során vita nem merült fel.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére és a cselekmények minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.

A büntetés kiszabását meghatározó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. A másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően a vádlott javára értékelte azt is, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Mellőzte ugyanakkor az enyhítő körülmények köréből az eshetőleges szándéokra történő utalást, hiszen a vádlott terhére rótt életveszélyt okozó testi sértés büntette egyenes szándékkal nem, csak eshetőleges szándékkal követhető el, így annak további enyhítő körülményként történő értékelése nem helytálló.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetlen előéletű, kifogástalan életvezetésű, őszinte megbánást tanúsító vádlottal szemben kiszabott 4 év 6 hónap szabadságvesztés a Btk.79.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez szükséges, de egyben elégséges is. Annak enyhítésére, de súlyosbítására tehát nem volt lehetőség.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság, amikor – anélkül, hogy annak jogszabályi alapját megjelölte volna –, a bűnjelként lefoglalt 2 db vérgyanús anyagmaradványok tárgyletként történő kezelését rendelte el. Tekintettel arra, hogy a 2 db vérgyanús szennyeződés bűnjelkénti lefoglalása megtörtént, ezért arról az elsőfokú bíróságnak, mint bűnjelről kellett volna rendelkeznie.

A bíróságon kezelt letétekről szóló 27/2003. (VII. 2.) IM rendelet 1.§ b) pontjában meghatározott őrzési letétet a bíróság a 2.§ (2) bekezdésének b) pontja szerint kizárólag olyan dolog tekintetében fogadhat el, amelynek pénzben kifejezhető értéke van. A 2.§ (3) bekezdése szerint pedig őrzési letétként 5.000 forintot meghaladó értékű tárgy helyezhető. A rendelet 16.§-ából pedig egyértelműen kitűnik, hogy tárgyletként (tárgy őrzési letétbe helyezésének) kizárólag polgári eljárásban van helye, hiszen erre utal a „fél” megnevezés is a 16.§ (2) bekezdésének d) pontjában.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnjelekre vonatkozó részét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta és a bűnjelként lefoglalt 2 db vérgyanús szennyeződés lefoglalását megszüntette és azok Be.155.§ (8) bekezdése szerinti megsemmisítését rendelte el.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Pécs, 2017. június 22.

Dr. Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.297/2016/15. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.62/2016/7. számú ítélete folytán – az abban írt változtatással – a 2017. évi június hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

. Makai Lajos s.k.  
a tanács elnöke